

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5079/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Зорица Здравковић, адвокат у ..., против тужених Градске општине Савски венац, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Београд и ББ из ..., кога заступа пуномоћник Горан Ковачевић, адвокат у ..., ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужиоца и Зорице Здравковић изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6440/17 од 07.11.2019. године, у седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужиоца и Зорице Здравковић изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6440/17 од 07.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16257/10 од 15.10.2012. године, која је исправљена решењима П 16257/10 од 27.03.2013. године и 13.05.2013. године, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о стицању права својине на стану у друштвеној својини од 16.11.1992. године, закључен између Градске општине Савски венац и пок.ВВ, оверен у Другом општинском суду у Београду Ов .../... дана 12.12.1992. године (став 1. изреке); утврђено је да је тужба повучена у делу којим је тражено да се утврди да је тужилац власник станарског права на стану бр. ..., на ... спрату, у ул. ... бр. ... у ..., пов. 58м², на кат. парц. бр. ... КОЛ ..., ЗКУЛ ..., на основу коришћења као једини преостали члан домаћинства и да се обавезе тужени Градска општина Савски венац да са тужиоцем закључи уговор о коришћењу – закупу за предметни стан (став 2. изреке); обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова поступка исплати туженом Градској општини Савски венац износ од 31.500,00 динара и туженом ББ износ од 72.000,00 динара (ставови 3. и 4. изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6440/17 од 07.11.2019. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда (став 1. изреке); одбачена је, као недозвољена, жалба ГГ изјављена против првостепене пресуде (став 2. изреке); одбачен је као недозвољен захтев ГГ за преиспитивање правноснажног решења Првог основног суда у Београду П 16257/10 од 16.04.2013. године, које је исправљено решењем П 16257/10 од 04.11.2014. године (став 3. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући је у првом ставу изреке због погрешне примене материјаног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ГГ је изјавила ревизију побијајући је у другом ставу изреке због погрешне примене материјаног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија, применом члана 401. става 2. тачака 1) и 5) ЗПП („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. става 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), Врховни касациони суд је установио да ревизије тужиоца и ГГ нису дозвољене.

Одредбом члана 23. става 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона 31.05.2014. године, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 02.11.2009. године. Побижана другостепена пресуда донета је 07.11.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора који се побија ревизијом очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

Решењем Првог основног суда у Београду П 16257/10 од 16.04.2013. године, које је исправљено решењем П 16257/10 од 04.11.2014. године, одбијено је учешће ГГ као умешача у овој парници.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 3558/15 од 31.05.2015. године одбијене су жалбе тужиоца и ГГ и потврђено наведено првостепено решење.

Учешће ГГ као умешача у овој парници је правноснажно одбијено. Стога ГГ није овлашћена да поднесе ревизију у овој парници. Према члану 401. ставу 2. тачки 1) ЗПП ревизија коју је изјавила ГГ против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6440/17 од 07.11.2019. године није дозвољена.

На основу члана 404. у вези члана 401. става 2. тачака 1) и 5) ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић